

Риёзус солиҳийн / 83 та боблар / 992-ҳадис

992 – وَعَنْهُ قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَفَلَ مِنَ الْحَجِّ أَوْ الْعُمْرَةِ كَلَّمَا أَوْفَى عَلَى نَبِيَّةٍ أَوْ فَدَفِدٍ كَبَّرَ ثَلَاثًا، ثُمَّ قَالَ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 2995، م 1344].

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ: إِذَا قَفَلَ مِنَ الْجَيْوشِ أَوْ السَّرَايَا أَوْ الْحَجِّ أَوْ الْعُمْرَةِ.

قَوْلُهُ: «أَوْفَى» أَي: اِرْتَفَعَ، وَقَوْلُهُ: «فَدَفِدٍ» هُوَ بَفَتْحِ الْفَاءِ بَيْنَهُمَا دَالٌ مُهْمَلَةٌ سَاكِنَةٌ، وَآخِرُهُ دَالٌ أُخْرَى، وَهُوَ: «الْعَلِيظُ الْمُرْتَفِعُ مِنَ الْأَرْضِ».

992. Яна у кишидан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам ҳаж ёки умрадан қайтаётганларида, ҳар гал доvon ёки биёбонга келганда уч марта такбир айтиб, сўнг: **«Лаа илааха иллаллооҳу ваҳдаҳ, лаа шариика лаҳ, лаҳул-мулку ва лаҳул-ҳамду ва ҳува ʼалаа кулли шайʼин қодиир. Аайибууна,* тааибууна, ʼаабидууна, саажидууна, лироббинаа ҳаамидуун. Содақоллооҳу ваъдах, ва насоро ʼабдах ва ҳазамал-аҳзааба ваҳдах»**,* дердилар».

* Дуонинг таржимаси: «Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ. У ягонадир. Унинг шериги йўқ. Мулк фақат Униқидир. Ҳамд Унга хосдир. У ҳар бир нарсага қодирдир. Қайтувчилармиз,* тавба қилувчилармиз, ибодат қилувчилармиз, сажда қилувчилармиз, Роббимизга ҳамд айтувчилармиз. Аллоҳ ваъдасини ростга чиқарди, бандасига нусрат берди ва барча гуруҳларни бир Ўзи тор-мор қилди».

Муттафақун алайҳ

Имом Муслим ривоятида: «Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам қўшиндан (жангдан), сарийядан, ҳаж ёки умрадан қайтаётганларида...», бўлиб келган.

Манба: hadis.islom.uz



HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI